

Research Paper

The Effect of the Cultural and Social Functions of Police in the Management of Coastal Areas and Tourist Security

Hossein Sharif Pour*¹ , Ali Osanlu² ¹ Assistant Professor of the faculty of Amin University of Police Sciences, Tehran, Iran. (ali_2124@yahoo.com)² Associate Professor of the faculty of Amin University of Police Sciences, Tehran, Iran. (a_osanlou@sbu.ac.ir)

© The Author(s)

publisher: University of Mazandaran

10.22080/jtpd.2024.27130.3880

Received:

March 27, 2024

Accepted:

April 29, 2024

Available online:

April 30, 2024

Keywords:

Cultural function, social function, police management, coastal areas, security, sense of security, tourists

Abstract

Context and Purpose: Cultural and social development and valuable activities in a society will not be possible without security. In many areas, there may be police management, but it does not make people feel safe. The effect of the cultural and social functions of the police in the police management of coastal areas, the effective factors for tourists' well-being, and the determination of the effect of these factors on the sense of security are the problems of the present research, which aims to determine the impact of the cultural and social functions of the police in the police management and the security of tourists in the coastal areas of Mazandaran province. **Design/methodology/approach:** In terms of its nature, the current research is among descriptive and non-experimental field and survey research, and its statistical sample consisted of 400 police commanders and managers of the province. Using fuzzy analysis and Excel software, the researcher investigated the cultural and social indicators of police that are effective in security, and then, using SPSS software, the research hypotheses were tested. **Findings:** The findings of the hypothesis test show that the police operational capability index, the police professional behavior index, and the police social activities index are effective for tourists in the coastal areas of the province. **Conclusion:** The results show that police management and security in coastal areas are not only through the operational capability of the police, but also the professional behavior and social activities of the police are effective in creating security. **Originality/value:** This research has presented a model in line with the implementation of police management strategies and increasing the sense of security in the beaches and paying attention to the supervision and demands of the natives and tourists, in which the government interventions are minimal.

***Corresponding Author:** Hossein Sharif pour**Address:** Amin University of Police Sciences**Email:** ali_2124@yahoo.com**Tel:** 01121821102

Extended Abstract

1. Introduction

Undoubtedly, security is a necessary prerequisite for the life of any political and social system, and governments spend a lot of time and resources to ensure it. Tourism is an industry that has a close relationship with security. For the sustainable development of tourism in all dimensions in the coastal areas, there is a need for policing management and stable security in the entire region so that long-term planning can be done in this regard. Considering Iran's rich culture, the development of tourism in these areas has an impact on the culture of tourists. Providing a sense of social security on the beaches is also possible only by recognizing the behaviors that lead to an increase or decrease in security in these areas, and this issue shows the necessity of research in this field. Therefore, the present study investigates and analyzes the coastal areas of Mazandaran province using scientific methods to measure the effect of the cultural and social performance of the police-on-police management and the safety of tourists in the region under investigation. In fact, knowing the performance of the police in different dimensions, such as operational capability, professional behavior, and social activities in coastal areas, increases the sense of security of residents and tourists, which indicates the importance of the current research.

2. Research Methodology

In terms of its nature, the present research is among descriptive and non-experimental field and survey research. From another point of view, this research is a case study, and the method of collecting information was library and field through questionnaires and

interviews. The statistical population of the current research included the commanders and police managers of Mazandaran province, 400 of which were selected using Cochran's formula and Morgan's table. The stratified sampling and content validity methods were used to determine the validity of the questionnaire. Several expert professors and commanders also approved the validity of the questionnaire's content. Cronbach's alpha coefficient was used to determine reliability. In addition, a fuzzy approach was used to answer the questions in this research; this method is one of the statistical test methods that uses imprecise observations and fuzzy parameter confidence intervals.

3. Research Findings

Recognizing external threatening factors in coastal cities is one of the steps required for the TOWS model. Therefore, according to experts' opinions, the lack of proper exploitation of tourism opportunities, the unwillingness of the private sector to invest, the unwillingness of the public sector to invest, the presence of strong competitors in the neighborhood, and the weakening of local cultures are among the most important external challenges that threaten the security of tourists in the region. Thus, according to the recognition of the strengths and weaknesses of the coastal areas, the opportunities and threats that exist outside these areas, and the many effects they have on the tourism security of the province, a suitable strategy for policing management and tourism security in these areas can be provided (Table 6). According to the sum of points obtained from this research, the appropriate strategy is "aggressive strategy".

The findings indicated that among the functions of police operational capability, five indicators, including the speed of police in detecting crimes in coastal areas, the use of advanced facilities and equipment, the existence of regular and sufficient foot patrols in the coastal area, the existence of regular and sufficient vehicle patrol in the coastal area, and the availability and timely presence of the police when needed by travelers and natives, play a greater role in policing management and providing security in the coastal regions of Mazandaran province.

The results showed that among the functions of the professional behavior of the police, the four functions of including the decisive action of the police against criminals in the coastal areas, the motivation and interest of the police in performing the duties and missions assigned in the coastal strip, paying attention to the supervision and the demands of the tourists and residents, and the necessary sensitivity and care in carrying out assigned missions in the coastal areas have a more significant role in policing management and providing security in the coastal regions of Mazandaran province.

The findings also revealed that among the functions of the social activities of the police, the four functions of press and media interviews of police commanders regarding the prevention of crimes and dangers in the coastal areas, launching the police website, and providing the latest news and social information needed in the coastal areas, provision of the necessary training to residents and tourists by the police regarding the social prevention of high-risk behaviors, and the use of social classes and groups such as police assistance to maintain order and security in coastal areas have a greater role in

police management and security in the coastal regions of Mazandaran province.

Finally, the results showed that the functions of police operational capability, police professional behavior, and police social activities are effective on police management and security in the coastal areas of Mazandaran province, among which the effect of police operational capability functions is more than the other two functions.

4. Conclusion

Developing cultural, social, political, economic, and even military convergence in coastal areas countries is one of the important goals of foreign policy. The regional countries of the Caspian Sea, if there is no law enforcement management, as well as the lack of management of legal and regional conflicts, will provide the ground for the influence of extra-regional powers, which will lead to the escalation of crises. This, in the next stage, will affect the security of the shores of the Caspian Sea, which includes the three provinces of Mazandaran, Gilan, and Golestan. After that, all the cultural and social functions of the police in the coastal areas will be affected, and in the meantime, tourism security may be the most affected due to its specific issues, as security is closely related to all human and natural structures. Finally, it can be hoped that after solving the challenges above, the ground for long-term planning in the coastal tourism areas will be established; in this regard, the cultural and social functions of the police for Mazandaran province and even other coastal regions of the country, with regard to culture, history, and preservation of Islamic values, will be doubly important.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

The authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work.

Conflict of Interest

The authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

The authors appreciate all the scientific consultants in this paper.

علمی پژوهشی

تأثیرکارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران

حسین شریف پور^{*۱} ID، علی اصانلو^۲ ID

^۱ استادیار، مدیریت پیشگیری از جرم، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران. (ali_2124@yahoo.com)

^۲ دانشیار، جغرافیا، دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران. (a_osanlou@sbu.ac.ir)

© نویسندگان

ناشر: دانشگاه مازندران

10.22080/jtpd.2024.27130.3880

چکیده

زمینه و هدف: توسعه فرهنگی و اجتماعی و فعالیت‌های ارزشمند در یک جامعه، بدون وجود امنیت امکان‌پذیر نخواهد بود. در بسیاری از مناطق ممکن است مدیریت انتظامی وجود داشته باشد، ولی به فرد احساس امنیت دست ندهد. تأثیرکارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و عوامل مؤثر بر امنیت گردشگران و تعیین میزان تأثیر این عوامل بر احساس امنیت، مسأله پژوهش حاضر می‌باشد. هدف از اجرای پژوهش تأثیر کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی و امنیت گردشگران در مناطق ساحلی استان مازندران می‌باشد. روش‌شناسی: پژوهش حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی و غیرآزمایشی میدانی و پیمایشی قرار داشته و نمونه آماری آن را ۴۰۰ نفر از فرماندهان و مدیران انتظامی استان تشکیل می‌دهند. محقق با استفاده از تجزیه و تحلیل فازی و نرم‌افزار Excel شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی پلیسی مؤثر را بر امنیت مورد بررسی و به دنبال آن با استفاده از نرم‌افزار SPSS فرضیه‌های پژوهش را مورد آزمون قرار داده است. یافته‌ها: یافته‌های حاصل از آزمون فرضیه‌ها نشان می‌دهد که شاخص توانمندی عملیاتی پلیس، شاخص رفتار حرفه‌ای پلیس و شاخص فعالیت‌های اجتماعی پلیس بر امنیت گردشگران در نواحی ساحلی استان مؤثر می‌باشند که در این میان تأثیر شاخص توانمندی عملیاتی پلیس بیش از دو شاخص دیگر می‌باشد. نتیجه‌گیری و پیشنهاد: نتایج بیانگر این امر است که مدیریت انتظامی و امنیت در نواحی ساحلی تنها از طریق توانمندی عملیاتی پلیس نیست، بلکه رفتار حرفه‌ای و فعالیت‌های اجتماعی پلیس نیز بر ایجاد امنیت مؤثر می‌باشند. اصالت و نوآوری: این پژوهش به ارائه مدلی در راستای تحقق راهبردهای مدیریت انتظامی و افزایش احساس امنیت در سواحل و توجه به نظارت و خواسته‌های بومیان و گردشگران پرداخته است که کم‌ترین مداخلات دولتی در آن صورت می‌پذیرد.

تاریخ دریافت:

۸ فروردین ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش:

۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

تاریخ انتشار:

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۳

کلیدواژه‌ها:

کارکرد فرهنگی؛ کارکرد اجتماعی؛ مدیریت انتظامی؛ مناطق ساحلی؛ امنیت؛ احساس امنیت؛ گردشگران

* نویسنده مسئول: حسین شریف پور

آدرس: مدیریت پیشگیری از جرم، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران

ایمیل: ali_2124@yahoo.com

تلفن: ۰۱۱۲۱۸۲۱۱۰۲

۱ مقدمه

پایدار گردشگری در تمام ابعاد در مناطق ساحلی نیاز به مدیریت انتظامی و امنیت پایدار در تمام منطقه می‌باشد تا برنامه‌ریزی بلندمدت در این خصوص انجام پذیرد و با توجه به فرهنگ غنی ایرانی، توسعه گردشگری در این مناطق باعث تأثیرگذاری بر فرهنگ گردشگران می‌گردد (صالحی امیری و افشاری نادری، ۱۳۹۰: ۷۴).

امنیت اولین عاملی است که موجب می‌شود انسان‌ها کنار هم آیند، از نیروی هم کمک گرفته و در مسؤولیت‌های اجتماعی مشارکت جویند تا آسوده‌تر و متعهدتر زندگی کنند. این موضوع از مقولات بسیار مهم و رایج حیات بشری از گذشته‌های دور تا امروز بوده که ضمن پشت سر نهادن تحولات عمده در گذر زمان نه تنها اهمیت آن کاهش نیافته، بلکه هر روز بر اهمیت آن نیز افزوده شده و ابعاد وسیع‌تری یافته است. از طرفی توسعه و پیشرفت جامعه و برخورداری از فرصت‌ها و ظرفیت‌های لازم اجتماعی و فرهنگی همواره نیازمند بهره‌مندی از امنیت می‌باشد. به عبارت دیگر باید گفت رشد و شکوفایی استعدادها، خلاقیت‌ها و فعالیت‌های ارزشمند در یک جامعه بدون وجود امنیت امکان‌پذیر نخواهد بود. این موضوع در جوامع مختلف به‌ویژه جوامع در حال پیشرفت که با انواع بحران‌ها و چالش‌ها مواجه هستند، نقش تعیین‌کننده و مهمی ایفا می‌نماید (پورموند، ۱۳۹۹: ۱۰۷). اهمیت امنیت در سواحل دریا که مورد استفاده بخش عظیمی از مردم است نیز تا بدان حد می‌باشد که می‌توان آن را بستر ساز و پیش‌نیاز هرگونه پیشرفت در مناطق ساحلی دانست.

زیبایی بی‌شمار سرمایه فرهنگی و تنوع غنی سواحل استان مازندران، شهرهای این مناطق را به یکی از مقاصد مهم گردشگری در کشور بدل کرده، به طوری که این استان از ۵۷ میلیون گردشگر داخلی ۲۴ میلیون یعنی در حدود ۴۲ درصد از این مسافران را به خود اختصاص داده است (طرح آمایش استان مازندران، ۱۴۰۲). این موضوع می‌تواند با تداوم فشار و هجوم گردشگران در ایامی از سال،

مناطق ساحلی تجلی فعل و انفعالات پیچیده و پویای فرآیندهای طبیعی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است که در شبکه‌ای از تأثیر و تأثر متقابل به هم پیوند می‌خورند. سواحل و شهرهای ساحلی به لحاظ جنبه‌های گردشگری در برابر دیگر شهرها از امتیازهای بیشتری برای توسعه همه‌جانبه اجتماعی و اقتصادی برخوردار هستند. بنابراین حضور تعداد زیاد گردشگران در این مناطق علاوه بر پیامدهای مثبتی که در جهت توسعه یک منطقه به همراه دارد، فشار مضاعفی را در زمینه‌های فرهنگی، اقتصادی اجتماعی و زیست‌محیطی بر این مناطق تحمیل می‌کند.

تأمین امنیت و رفاه اجتماعی در طول نوار ساحلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به طوری که کارکرد اصلی پلیس و مسأله اصلی در ارتباط با ارائه خدمات امنیتی و رفاهی گردشگران و مدیریت در این مناطق به شمار می‌آید. به عبارت دیگر عدم یکپارچگی قوانین و رویه‌های موجود موجب فرسایش اقدامات رفاهی و امنیتی انتظامی شده و کارایی سیستم را کاهش می‌دهد. از عوامل مهم و مؤثر بر رشد و توسعه صنعت توریسم در استان مازندران ایجاد امنیت، تبلیغات صحیح و توسعه فرهنگی می‌باشد. برای ایجاد یک توسعه همه‌جانبه و پایدار و همچنین جایگزینی منابع جدید کسب درآمد به جای منابع نفتی نیازمند استفاده از تمامی امکانات و قابلیت‌ها می‌باشیم.

گردشگری نظام پیچیده‌ای است که ابعاد مختلف زندگی انسان‌ها و مسائل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. امروزه کشورهایی می‌توانند گردشگران بیشتری جذب نموده و از اثرات مثبت چند بعدی آن بهره‌مند شوند که با برنامه‌ریزی دقیق موجب رضایت خاطر گردشگران را فراهم آورند. از سویی دیگر، گردشگری، صنعتی است که بیش از همه موارد با امنیت رابطه تنگاتنگ دارد و برای توسعه

نوار ساحلی امکان‌پذیر نخواهد بود. از طرف دیگر با توجه به ازدحام بیش از حد مسافران و گردشگران ملی و بین‌المللی که با فرهنگ‌های متفاوت و در فصول مختلف از ساحل دریا استفاده می‌کنند، به خودی خود امنیت این مناطق دچار چالش خواهد شد. صنعت گردشگری با بخش‌های مختلف مرتبط بوده و لازم است که در زمینه‌های گوناگون از افراد آموزش‌دیده استفاده شود و یک فضای فرهنگی مثبت نسبت به توسعه این صنعت در هر منطقه وجود داشته باشد. عوامل مؤثر بر توسعه‌نیافتگی این صنعت در استان از چهار بعد: مدیریتی و تصمیم‌گیری، زیربنایی و خدماتی، بازاریابی و تبلیغاتی، فرهنگی و آموزشی، مورد شناسایی قرار گرفته؛ لیکن بررسی دقیق عوامل فرهنگی و اجتماعی و شاخص‌های پلیسی مؤثر بر ایجاد احساس امنیت از پیش شرط‌های اساسی انتظامی در برنامه‌ریزی جهت ارتقای سطح امنیت در نواحی ساحلی می‌باشد. بنابراین محقق سعی دارد میزان تأثیر کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس را بر مدیریت انتظامی مناطق ساحلی مشخص و با اولویت‌بندی آن‌ها به چارچوبی برای ایجاد امنیت پایدار در این مناطق از استان مازندران دست یابد.

بدون شک، مقوله امنیت پیش‌نیاز لازم برای حیات هر نظام سیاسی و اجتماعی است و دولت‌ها وقت و امکانات وسیعی را برای تأمین آن صرف می‌کنند. مقوله امنیت به مثابه یک آرمان و واقعیت به‌عنوان یکی از حقوق اساسی مردم مطرح است و در نهایت برآیند مجموعه‌ای از تعاملات و نیز تعاون و سازگاری بین اجزای مختلف نظام اجتماعی است (پورموزن، ۱۳۹۹: ۱۰۷). انسان‌ها نیز برای تسلط بر طبیعت، فرار از ناامنی و تهدید، تأمین نیازهای اساسی خود و در یک کلمه برای دستیابی به امنیت و احساس ایمنی، زندگی اجتماعی را برگزیدند. وانگهی به موازات گسترش اجتماعات و با پیچیده‌تر شدن روابط و تعاملات اجتماعی وارد روابط گوناگونی شدند که عرصه‌های زندگی را تحت عناوین اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و ... از هم

تهدیدی برای امنیت مناطق ساحلی باشد. در دهه‌های اخیر اقدامات فرهنگی و اجتماعی پلیس نقش مهم و بسزایی در ایجاد امنیت و پیشگیری از وقوع جرم داشته و یکی از رویکردهایی است که به نظر می‌رسد می‌تواند تعادلی را بین فشارهای تقاضای گردشگر و امنیت سواحل ایجاد کند. این رویکرد معتقد است تفاوت در ویژگی‌های رفتاری و اجتماعی ساکنین مناطق ساحلی و گردشگران منجر به توزیع متفاوت جرایم و در بروز انواع ناهنجاری‌ها نقش بسزایی دارد. مجرمان بیشتر مکان‌هایی را برای اعمال مجرمانه خود برمی‌گزینند که فرصت‌های مناسبی جهت ارتکاب جرم داشته باشند؛ بنابراین تلاش در جهت حذف این فرصت‌ها در فضاهای شهری منجر به کاهش جرایم و ثبات امنیت خواهد شد.

احساس امنیت فرآیند روانی- اجتماعی است که صرفاً بر افراد تحمیل نمی‌شود؛ بلکه اکثر افراد جامعه بر اساس نیازها، علایق و خواسته‌ها و توانمندی‌های شخصیتی و روانی خود در ایجاد و از بین بردن آن نقش اساسی دارند. در این خصوص باید به بررسی مسائل فردی در زمینه امنیت بپردازیم. هرچند بررسی این بعد از امنیت به معنای نادیده گرفتن سایر سطوح آن از جمله امنیت ملی و یا بین منطقه‌ای و یا بین‌المللی نخواهد بود، می‌توان گفت موضوع امنیت از فرد شروع شده و به خانواده و جامعه و در نهایت نظام بین‌المللی منتهی می‌شود. با وجود این، باید گفت تأمین امنیت و احساس امنیت فردی در درجه اول به فرد برمی‌گردد.

نکته‌ای که بایستی به آن توجه شود نقش و اهمیت وجود احساس امنیت در بین افراد جامعه در بعد ذهنی، در کنار وجود امنیت در بعد عینی است و به همین دلیل برخی از کارشناسان احساس امنیت را مقدم بر وجود عینی امنیت معرفی می‌کنند. چون ممکن است در جامعه‌ای امنیت از لحاظ انتظامی و پلیسی وجود داشته باشد، اما فرد احساس امنیت نکند. بنابراین تأمین و احساس امنیت بدون شناخت عوامل مؤثر بر آن در هر مکانی به‌ویژه در

۳- بررسی تأثیر فعالیت‌های اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران.

۲ ادبیات پژوهش

فرهنگ، تغییرات اساسی در طرز تفکر و شیوه رفتار افراد به وجود می‌آورد که بنیان توسعه و رشد اقتصادی و اجتماعی بر آن استوار است (آشفته، ۱۳۹۵: ۲۸). گردشگری پاسخی به نیاز فطرت جست‌وجوگر انسان برای کشف اسرار زندگی گذشتگان، آشنایی با فرهنگ ملل دیگر و گریز از یکنواختی محیط کار و زندگی معمولی است؛ از این رو گردشگری فعالیتی فرهنگی می‌باشد. گردشگری با انسان و انگیزه‌ها، خواسته‌ها و نیازها و آرزوهای او که منبعث از فرهنگ جامعه است ارتباط دارد. به حدی که می‌توان گفت محرک اصلی گردشگری در واقع همین اختلاف فرهنگ‌ها است (ضرغام، ۱۳۹۵: ۱۱۱). در عصر حاضر رابطه‌ای دو جانبه بین فرهنگ و گردشگری به وجود آمده است. فرهنگ منبعی حیاتی برای توسعه گردشگری محسوب می‌شود و گردشگری نیز سهم مهمی در توسعه فرهنگی دارد. امنیت پایدار می‌تواند وسیله و فرهنگ، نیروی محرکه آن برای رشد و توسعه گردشگری در آینده باشد (ریچارد، ۲۰۱۷: ۹).

۲.۱ مفهوم گردشگری ساحلی

منطقه ساحلی، محل تلاقی زمین با دریاست. این منطقه همچنین محیط اطراف خط ساحلی و آب‌های مجاور را دربرمی‌گیرد. درحقیقت منطقه ساحلی منطقه‌ای با شرایط ویژه است که هریک از محدوده‌های آن اغلب به واسطه ویژگی‌های مخصوص معین می‌شود. منطقه ساحلی دریای خزر یکی از سواحل است که دارای ویژگی‌های منحصر به فرد می‌باشد و به همین دلیل مدیریت آن از اهمیت بسزایی برخوردار است (بیات، ۱۳۹۸: ۵۱). مفهوم گردشگری ساحلی، استقبال طیف گسترده‌ای از گردشگران، اوقات فراغت، تفریح و سرگرمی را در بر می‌گیرد که در منطقه ساحلی، فراساحلی و یا

تمایز کرده و امنیت خود را تحت‌الشعاع قرار دادند. بدین ترتیب بشر با تجمع و تشکیل جامعه، بستری نو برای تهدید امنیت خود فراهم آورد که از زندگی جمعی او ناشی می‌شد. او که برای فرار از ناامنی و دستیابی به احساس امنیت، جامعه را تشکیل داده بود، به‌زودی دریافت که این بار امنیت آن نه تنها از سوی طبیعت و عوامل محیطی بلکه از سوی انسان‌ها و عوامل گوناگون اجتماعی، اقتصادی و سیاسی نیز تهدید می‌شود. از این رو دغدغه همیشگی او جهت دستیابی به احساس امنیت در مقوله‌ای جدید، تحت عنوان احساس امنیت اجتماعی ظهور کرد که در پی تأمین آن علل و اسباب لازم را باید شناخت (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۸). تأمین احساس امنیت اجتماعی در سواحل نیز تنها با شناخت رفتارهایی صورت می‌گیرد که به افزایش یا کاهش امنیت در سطح سواحل منجر می‌گردد و این مسأله ضرورت پژوهش را نشان می‌دهد. بنابراین پژوهش حاضر با شیوه‌های علمی، نواحی ساحلی استان مازندران را مورد بررسی و تحلیل قرار می‌دهد تا اثر عملکرد فرهنگی و اجتماعی پلیس را در قلمرو مورد بررسی بر مدیریت انتظامی و امنیت گردشگران بسنجد. درواقع شناخت عملکرد پلیس در ابعاد مختلف؛ توانمندی عملیاتی، رفتار حرفه‌ای و فعالیت‌های اجتماعی در مناطق ساحلی بر میزان احساس امنیت بومیان و گردشگران می‌افزاید که حاکی از اهمیت پژوهش فوق می‌باشد.

از این رو، هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی تأثیر کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران است و اهداف فرعی آن شامل موارد زیر می‌باشد:

۱- بررسی تأثیر توانمندی عملیاتی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران.

۲- بررسی تأثیر رفتار حرفه‌ای پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران.

پژوهش منظور از کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس، توانمندی عملیاتی پلیس، رفتار حرفه‌ای پلیس، فعالیت‌های اجتماعی پلیس است (جدول ۱).

آب‌های ساحلی قرار دارد (ابوالحسنی نژاد، ۱۳۹۵: ۱۵).

۲،۲ کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس

به‌طورکلی کارکردهای پلیس به نحوه ایفای نقش پلیس و انجام وظایف پلیسی اشاره دارد. در این

جدول ۱. کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس

تعریف	مفهوم
شامل حضور به‌موقع در صحنه جرم، توانایی پیشگیری از جرم، دارا بودن امکانات و تجهیزات لازم و غیره می‌باشد. توانمندی عملیاتی پلیس در این پژوهش در قالب ۱۰ عامل و شامل: رنگ و شکل لباس پلیس در نواحی ساحلی، سرعت عمل پلیس در کشف جرم در نواحی ساحلی، استفاده از امکانات و تجهیزات پیشرفته، وجود گشت‌های منظم و کافی پیاده در منطقه ساحلی، وجود گشت‌های منظم و کافی سواره خودرویی و موتوری در منطقه ساحلی، در دسترس بودن و حضور به‌موقع پلیس در هنگام نیاز مسافران و بومیان، سالم‌سازی نواحی ساحلی از مجرمین و برهم‌زنندگان نظم و امنیت عمومی، جمع‌آوری معتادان ولگرد و تابلو در نواحی ساحلی، ورزیدگی و آمادگی جسمانی نیروهای عملیاتی پلیس، جمع‌آوری اراذل و اوباش و مزاحمین نوامیس مردم در نواحی ساحلی بوده که با استفاده از روش فازی سنجیده می‌شود.	توانمندی عملیاتی پلیس
اخلاق و رفتار حرفه‌ای پلیس با شاخص‌هایی چون؛ دارا بودن دانش حرفه‌ای و مهارت تخصصی، برخورداری از آموزش پیشرفته، دارا بودن اصول اخلاقی، فرهنگ کاری و غیره می‌باشد. رفتار حرفه‌ای پلیس در این پژوهش در قالب ۱۲ عامل و شامل: تعهد و صحت عمل پلیس در حین انجام وظایف در نواحی ساحلی، قانون‌مداری و عمل به ضوابط توسط پلیس در حین انجام وظایف در نواحی ساحلی، برخورد قاطع پلیس با مجرمین و خلاف‌کاران نواحی ساحلی، برخورداری نیروهای پلیس از تخصص و آموزش‌های حرفه‌ای، خوش‌رفتاری و متانت در رفتار در هنگام برخورد با بومیان و گردشگران، عدم پارتی‌بازی و عدم دریافت رشوه از سوی مأمورین پلیس، توجه و رسیدگی به شکایات و انتقادات مردم در نواحی ساحلی از طریق تلفن ۱۹۷، کنترل سیستمی اعمال مجرمین سابقه‌دار شهرهای ساحلی، ایثار و ازخودگذشتگی پلیس در انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در نوار ساحلی، انگیزه و علاقه-مندی پلیس در انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در نوار ساحلی، توجه به نظارت و خواسته‌های بومیان و گردشگران، حساسیت و دقت لازم در انجام مأموریت‌های محوله در نواحی ساحلی بوده که با استفاده از روش فازی سنجیده می‌شود.	رفتار حرفه‌ای پلیس
در این پژوهش منظور از فعالیت‌های اجتماعی پلیس، افزایش ارتباط پلیس با جامعه و اطمینان دادن به مردم، کاهش ترس شهروندان از طریق پخش برنامه‌های ارشادی از رسانه‌ها، مشارکت عمومی می‌باشد. فعالیت‌های اجتماعی پلیس در این پژوهش در قالب ۹ عامل و شامل: مصاحبه‌های مطبوعاتی و رسانه‌ای فرماندهان پلیس در خصوص پیشگیری از جرائم و خطرات در نواحی ساحلی، راه‌اندازی سایت پلیس و ارائه آخرین اخبار اطلاعات انتظامی و اجتماعی مورد نیاز در نواحی ساحلی، برگزاری نمایشگاه‌های عمومی و تخصصی برای آگاه‌سازی و تعامل با جامعه از سوی پلیس در مناطق ساحلی، ارائه آموزش‌های مورد نیاز به بومیان و گردشگران از سوی پلیس در خصوص پیشگیری اجتماعی رفتارهای پرخطر، مشارکت و تعامل با سازمان‌های دولتی و غیر دولتی جهت برقراری نظم و امنیت در نواحی ساحلی، برگزاری همایش و نشست‌های علمی پلیس با نخبگان و مراکز دانشگاهی، به‌کارگیری اقشار و گروه‌های مردمی برای حفظ نظم و امنیت در نواحی ساحلی مانند؛ همیار پلیس، پژوهش و انتشار مطالعات علمی در خصوص امنیت سواحل برای ارتقای آگاهی مردم، نظرسنجی از	فعالیت‌های اجتماعی پلیس

مردم در خصوص امنیت در سواحل و توجه به آن از سوی پلیس بوده که با استفاده از روش فازی سنجیده می‌شود.

۲٫۳ مدیریت انتظامی مناطق ساحلی

منظور از مدیریت انتظامی سواحل، رفع منازعات با سازگاری‌های فعالیت‌های ناحیه ساحلی با یکدیگر و پیشگیری از بروز ناهنجاری‌های اجتماعی و توسعه فرهنگ و امنیت پایدار گردشگران است. همچنین احساس امنیت را نوعی ذهنیت و جهت‌گیری روانی مثبت رضایت‌بخش، قانع‌کننده و آرامش‌بخش شهروندان نسبت به عدم تأثیرگذاری حضور و بروز رویدادها و وقایع ضد امنیتی تهدیدات در شرایط فعلی و آتی در حوزه‌های امنیت اجتماعی، ثبات سیاسی، انسجام هویتی، یکپارچگی و امنیت سرزمین تعریف کرده‌اند (ساروخانی، ۱۴۰۱: ۸۴).

امنیت در مقابل خطرات ناشی از مخاطرات محیطی سواحل، پیش‌نیاز گردشگری ساحلی پایدار در درازمدت است. بدین ترتیب ICZM مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی، روندی دولتی و شامل چارچوبی قانونی است تا طرح‌های توسعه و مدیریت مناطق ساحلی که ترکیبی از اهداف زیست‌محیطی و مشارکت بخش‌هایی را که متأثر از این روند هستند، تضمین کند. هدف از این مدیریت تأمین حداکثر سود حاصل از مناطق ساحلی و به حداقل رساندن منازعات و تأثیرهای مضر فعالیت‌های مختلف بر هم دیگر است. درواقع مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی با رویکرد توسعه امنیت پایدار درصدد است تا با به‌کارگیری ابزارهای مناسب فرهنگی و اجتماعی که هم محیط طبیعی و هم ساکنان مناطق ساحلی و گردشگران را مورد توجه قرار می‌دهند ترکیب کند. به عبارتی، مدیریت ساحلی به دنبال سامان‌دهی واحدهای کاربری از منطقه ساحلی است و هدف اصلی از مدیریت انتظامی سواحل، رفع منازعات با سازگاری‌های فعالیت‌های ناحیه ساحلی با یکدیگر و پیشگیری از بروز ناهنجاری‌های اجتماعی و توسعه فرهنگ و امنیت پایدار گردشگران است (مظفری، ۱۳۹۹: ۴۸).

۲٫۴ چیستی امنیت و احساس امنیت

به‌طورکلی امنیت را می‌توان از نقطه نظر اجتماعی و فرهنگی وضعیت آرام تلقی کرد که انسان در نهایت ایمنی نسبت به جان، مال، ناموس، حیثیت، هویت، ارتباطات، تفکرات، ارزش‌ها و ... خود چه در زمان حال و چه در آینده اطمینان داشته و شبانه‌روز را با تحمل حداقل ریسک ممکن سپری سازد. تنها زمانی که قوانین جامعه براساس توافق جمعی و رضایت عمومی به صورت یک قرارداد اجتماعی مورد تأیید و قبول متقابل افراد هسته‌های اجتماعی قرارگیرد و منافع ملی بر منافع فردی اولویت یابد، می‌توان به تحقق نوعی آرامش درونی در افراد و آسودگی از تعرض و تهدید اطمینان پیدا کرد. در غیر این صورت سیستم امنیتی آن جامعه فاقد دیوار و لایه‌های ضربه‌گیر لازم خواهد بود. دیوار شیشه‌ای چنین جامعه‌ای هر صدا، نوشته، گفتار، تصویر، رفتار و اندیشه مخالف را به‌شدت انعکاس داده و در چنین فضایی، همه چیز و همه کس می‌توانند تهدید علیه امنیت عمومی تلقی گردند و ناامنی اجتماعی شکل می‌گیرد (صالحی امیری و افشاری نادری، ۱۳۹۹: ۵۴). امنیت از نیازها و انگیزه‌های اساسی انسان به‌شمار می‌رود، به‌طوری‌که با زوال آن آرامش خاطر انسان از بین می‌رود و تشویش اضطراب و ناآرامی جای آن را می‌گیرد و مرتفع شدن بسیاری از نیازهای آدمی در گرو تأمین امنیت است. به‌طوری‌که آبراهام مازلو نیز در سلسله مراتب نیازها، احساس امنیت را بلافاصله پس از ارضای نیازهای اولیه قرار می‌دهد (کارگر، ۱۳۹۶: ۱۲۱). امنیت مقوله‌ای اساسی در هر نظام اجتماعی است و کشورها اولویت اول خود را به برقراری امنیت در جامعه اختصاص می‌دهند، اما این که بخواهیم در جامعه‌ای صد درصد امنیت وجود داشته باشد، امکان‌پذیر نیست؛ چراکه جامعه از افرادی با آداب و رسوم و فرهنگ‌های مختلف تشکیل شده و همواره درصدی از جرم و جنایت در هر

است. مقصود از اثرات اجتماعی، تغییراتی است که در زندگی مردم مناطق ساحلی رخ می‌دهد و این تغییر بیشتر به سبب تماس مستقیم اهالی و ساکنان آن دیار و گردشگران صورت می‌گیرد (مراد نژاد، ۱۳۹۷: ۲۹۶).

از آنجاکه فرهنگ می‌تواند در جذب گردشگر و مسافر به یک مکان نقش مهمی ایفا کند، بنابراین گردشگری هم می‌تواند برای حفظ حیات فعالیت‌های مختلف فرهنگی، اثرات مثبت یا منفی اقتصادی و اجتماعی به همراه داشته باشد. مقصود از اثرات فرهنگی، تغییراتی است که در هنر، آداب و رسوم، مذهب و معماری مردم ساکن جامعه میزبان رخ می‌دهد و ممکن است در بلندمدت فرهنگ یک ملت بر اثر برخورد و تعامل تغییر پیدا کند. از دیدگاه بعضی افراد چنین تغییراتی موجب از دست رفتن اصالت و مفهوم فرهنگی این نوع محصولات و رویدادها خواهد شد. گاهی امکان دارد علاقه گردشگر به فعالیت‌های فرهنگی موجب شود که به حریم شخصی جامعه میزبان تجاوز شود (مراد نژاد، ۱۳۹۷: ۲۹۶).

۲٫۶ اثرات فرهنگی و اجتماعی پلیس در مناطق ساحلی و تأثیر آن بر امنیت

اثراتی که عملکرد پلیس در مناطق ساحلی می‌گذارد می‌تواند به صورت فیزیکی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی و در نهایت امنیتی باشد. به هر حال از آنجاکه معمولاً ره‌آوردهای گردشگری بسیار پیچیده و به یکدیگر وابسته‌اند، بنابراین اغلب هریک از این اثرات در بیش از یک طبقه یا گروه قرار می‌گیرد. به هنگام تفکیک اثرات فرهنگی و اجتماعی در این مناطق با چنین مسأله‌ای روبه‌رو می‌شویم که عبارت است از؛

- رقابت بین شرکت‌ها و سازمان‌هایی که در این زمینه فعالیت می‌کنند، موجب تنش در جامعه و منطقه می‌گردند.

- توزیع نابرابر درآمدهای حاصل از گردشگری، کسانی که دارای توان سرمایه‌گذاری در این مناطق

جامعه‌ای وجود دارد و این امر تا حدی طبیعی است و به همان نسبت نیز احساس ناامنی وجود دارد. اما گاهی اتفاق می‌افتد که این احساس، بیش از حد در بین مردم به وجود می‌آید و این امر در جامعه معضل تلقی می‌شود که باید با دقت بیشتری به آن پرداخته شود (نبوی، ۱۳۹۹: ۷۵). اگرچه امنیت مسأله مهمی است، اما بسیاری از جامعه‌شناسان احساس امنیت را مهم‌تر و ضروری‌تر از وجود امنیت می‌دانند و معتقدند عوامل بسیاری در نبود یا کمبود این احساس در جوامع مختلف مؤثرند. یکی از دلایل مهم احساس ناامنی ممکن است به خاطر موقعیت و وضعیت خاص حاکم بر یک جامعه باشد و فرد به خاطر پاره‌ای از عوامل محل امنیت در جامعه احساس ناامنی کند. احساس امنیت در یک جامعه به احساس روانی شهروندان از میزان وجود یا عدم وجود امنیت در آن جامعه ناشی می‌گردد و هرچه میزان فراوانی جرم بالاتر باشد احساس امنیت در آن جامعه پایین‌تر است. اما گاهی این احساس عدم امنیت ممکن است ریشه روانی و فردی داشته باشد، نه اجتماعی (سینایی، ۱۳۹۷: ۸۲). احساس ناامنی در تقابل با احساس امنیت است و همان گونه که احساس امنیت با نشانه‌های تحرک‌انگیز، پویایی، هم‌گرایی، خوش‌بینی، امید به آینده، محبت، اعتماد، اطمینان، کوشش و... شناخته شده و در فرد تبلور می‌یابد و جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد، نشانه‌های احساس ناامنی نیز همان گونه فرد و متقابلاً جامعه را از کتابی‌های فرد متأثر می‌سازد. در همین ارتباط بعضی از روان‌شناسان معتقدند که احساس ناامنی یک احساس مجرد و محدود نیست، بلکه احساس پیچیده و مرکبی است که باید به- عنوان یکی از صفات اصلی شخصیت انسان محسوب گردد.

۲٫۵ رابطه اجتماع و فرهنگ با گردشگری و اثرات آن در مناطق ساحلی

جامعه یک واژه چندوجهی است و به‌طور کلی عبارت از الگوهایی از سازمان اجتماعی یک مجموعه از افراد

تعارض دارد و از این نظر این روند اثرات منفی بر جامعه خواهد داشت. درضمن، ایجاد شغل‌های جدید نیز به صورت غیر مستقیم موجب بروز تعارض در جامعه می‌شود. البته لازم به ذکر است که این تنش‌ها در طول تاریخ و با تعاملات فرهنگی به تدریج از بین می‌روند (مراد نژاد، ۱۳۹۷: ۲۹۶).

۲/۸ راهبرد مدیریت اثرات فرهنگی و اجتماعی پلیس در مناطق ساحلی

راهبرد مدیریت پایدار در مناطق ساحلی تنها بهبود وضع اقتصادی این مناطق و منابع محیطی که گردشگری به آن‌ها وابسته است، نیست؛ بلکه منابع فرهنگی و اجتماعی نیز مطرح است. راهبردهای گوناگون باید به اجرا درآید تا بتوان ضمن مدیریت صحیح انتظامی در مناطق ساحلی، اثرات مخرب فرهنگی در تأمین امنیت گردشگران را محدود و طرز تفکر گردشگرها را در مورد یک کشور عوض کرد تا با دیدی صحیح و علمی به مسایل یک کشور نگاه کنند. در اجرای این برنامه‌ها خصوصاً در مناطق ساحلی باید مسایل زیر مد نظر قرارگیرد:

- اطلاعات پیش از سفر: گردشگران باید پیش از سفر، خود را برای برخورد با فرهنگی جدید خصوصاً آب و هوای منطقه آماده کنند. در این زمینه کتاب‌های راهنمای گردشگری، مجله‌ها، رسانه‌ها، شرکت‌ها و... نقش مهمی در این زمینه به عهده دارند.

- تغییر در حمل: برنامه‌ای که هدفش کاهش اثرات منفی گردشگری از نظر فرهنگی- اجتماعی باشد، باید راهبردهای آگاهی‌دهنده را به اجرا در آورد.

- بازاریابی اجتماعی: در تبلیغات گردشگری، یکی از مسؤولیت‌های بازاریابی این است که تصویرهای فرهنگی را به جامعه منطقه بقبولانند و نهادینه کنند.

- تشکیلات مناسب: در برخی از موارد ساختمان‌ها و تشکیلات به گونه‌ای است که موجب

هستند، نسبت به سایر افراد منطقه در موقعیت بهتری قرار می‌گیرند و می‌توانند از فرصت‌های پیش-آمده بهتر یا بیشتر بهره‌برداری کنند و موجب افزایش فاصله طبقاتی گردند.

- تشدید علاقه به تجدید زبان محلی و کاربرد بیشتر این زبان یا برعکس.

- نرم‌شدن موضع مردم ساکن منطقه برای پذیرفتن و یادگیری زبان‌های دیگر به منظور برقراری ارتباط بیشتر با گردشگران.

- ایجاد تسهیلات و تشکیلات برای گردشگران، مانند ساختن مجموعه‌های ورزشی، رستوران‌ها، محل‌های تفریحی، درمانگاه‌ها و تشکیلات آموزشی و خدماتی دیگر.

- افزایش درآمد و بهبود کیفیت زندگی مردم منطقه.

- افزایش جمعیت به سبب ازدحام مسافران و گردشگران و راه‌بندان‌ها و افزایش خلاف‌کاری‌ها و جنایت‌ها که موجب پایین‌آمدن ضریب امنیت عمومی می‌گردد.

- وجود فشار جهت ایجاد تسهیلات برای گردشگران که باعث می‌شود فرصت‌هایی که باید در اختیار ساکنان محلی قرار گیرد کاهش یابد (مراد نژاد، ۱۳۹۷: ۲۹۶).

۲/۷ تعارض فرهنگی و اجتماعی مردم در مناطق ساحل‌نشین

همه مبادله‌های فرهنگی بین گردشگران و مسافران با ساکنان منطقه نتیجه منفی به بار نمی‌آورد. جوانان بر این باورند که گردشگری اثرات مثبتی دارد و موجب بازتر شدن جامعه می‌شود. حذف برخی از محدودیت‌های سنتی و مذهبی به صورتی در می‌آید که آن را اثر ظاهری (تقلید) می‌نامند. برای مثال معمولاً جوانان ساکن شهر یا منطقه میزبان که با گردشگران کشورهای پیشرفته روبه‌رو می‌شوند، از نظر پوشیدن لباس و رفتار می‌کوشند از آن‌ها تقلید نمایند که از نظر سالخوردگان با اصول سنتی جامعه

سکونت، پایگاه اقتصادی و اجتماعی، احساس نظم اجتماعی و پایبندی مذهبی در تبیین میزان احساس امنیت اجتماعی زنان سهم عمده‌ای داشته‌اند.

عبدالرحمانی (۱۴۰۰)، در تحقیقی با عنوان «برنامه‌ریزی کالبدی گردشگری و امنیت سواحل» مورد مطالعه آستارا، بیان کرده است که گردشگری نظام (سامانه) پیچیده‌ای است که ابعاد مختلف زندگی انسان‌ها را در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست‌محیطی و کالبدی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که در بحث گردشگری ساحلی و دریایی مشخص شده است که کشورهایایی که قوانین و ضوابط محدودکننده‌ای در سواحل دارند در جذب گردشگران بین‌المللی با مشکل مواجه خواهند شد و همین طور در این بحث نتیجه گرفته شده که گردشگران از نظر نوع انگیزه به طور کلی به سه دسته تقسیم می‌شوند؛ ولی در بین آن‌ها گردشگران تفریحی با علایق عمومی اکثریت دارند و در نهایت ثابت شده است که بین منافع گردشگران و امنیت گردشگری ارتباط تنگاتنگی وجود دارد.

افشین طاهری (۱۳۹۹)، طی تحقیقی با عنوان «سازمان‌دهی و مدیریت انتظامی بخش گردشگری»، مسأله تحقیق خود را با در نظرگرفتن سازمان‌دهی و مدیریت انتظامی مناطق گردشگری به‌عنوان یکی از عوامل مهم و ضروری در این مناطق عنوان نمود. براساس تحقیق فوق چنین نتیجه‌گیری می‌شود که گردشگری یک صنعت چندبعدی است و ارتباط بسیار زیادی با بخش‌های اجرایی گوناگون دارد. بنابراین باید توان هماهنگی بین بخش‌های مختلف موجود باشد تا مجموعه پرتحرک و پویا به وجود آید که در درون خود دارای وحدت مدیریت و انسجام کافی باشد.

کریمایی (۱۳۹۹)، به دنبال بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت گردشگران با تأکید بر نقش پلیس بوده است. او جهت انجام این کار از روش پیمایشی و نظرات ۳۱۹ نفر از افراد بالای ۱۶ سال کلیه نواحی و مناطق ساحلی استفاده کرده است. یافته‌های

رفتارهای نامناسب می‌شوند که باید اصلاح و استاندارسازی گردند.

- ایجاد فرصت‌هایی برای تماس‌های فرهنگی: در زمینه‌هایی که فرهنگ منطقه میزبان غالب است و دارای تاریخ و محتویات غنی می‌باشد.

- مهارت‌های ارزیابی: یکی از مشکلاتی که در زمینه کنترل یا نظارت بر اثرات فرهنگی- اجتماعی وجود دارد، شیوه ارزیابی این اثرات است؛ که باید با اتخاذ یک روش مناسب و استاندارد، داده‌های کیفی را به کمی تبدیل کند و در نهایت نتیجه درستی به دست دهد.

- توضیح و توجیه مسایل گردشگری: به گردشگران در مناطق ساحلی و در راه سفر باید ارائه کرد.

- مشارکت مردم منطقه در برنامه‌ریزی گردشگری منطقه‌ای و محلی.

- آموزش مهارت‌های لازم برای جامعه میزبان برای جلوگیری و حل تعارضات.

- اعمال کنترل شدید: سرقت، ناهنجاری‌های اخلاقی و اجتماعی، نزاع و درگیری، تهیه و توزیع و سرو مشروبات الکلی، زمین‌خواری، مواد مخدر و سایر جرایم در صورتی که در منطقه این گونه مسایل وجود داشته باشد (مراد نژاد، ۱۳۹۷: ۲۹۶).

۳ پیشینه تحقیق

ساروخانی (۱۴۰۱)، در پژوهشی به بررسی احساس امنیت اجتماعی در مناطق ساحلی بین ۳۸۴ نفر از زنان ۱۵-۲۹ ساله شهرستان‌های غرب استان مازندران و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن پرداختند. نتایج تحقیق آن‌ها نشان داد که متغیرهای احساس امنیت، محل سکونت، پایگاه اقتصادی و اجتماعی و احساس نظم اجتماعی تأثیر مثبت و مستقیم و متغیر پایبندی مذهبی تأثیر منفی و معکوسی بر احساس امنیت اجتماعی زنان دارند. همچنین آن‌ها با استفاده از تحلیل رگرسیون چندمتغیره دریافتند که به ترتیب متغیرهای احساس امنیت، محل

اجتماعی پلیس و احساس امنیت خانواده‌ها رابطه معناداری وجود دارد با هم بستگی معناداری در سطح ۰/۰۰۱ تأیید شده است.

۴ روش پژوهش

تحقیق حاضر از لحاظ ماهیت در زمره تحقیقات توصیفی و غیرآزمایشی میدانی و پیمایشی قرار داشته، از منظر دیگر این پژوهش مطالعه موردی است و نحوه گردآوری اطلاعات به صورت کتاب-خانه‌ای و میدانی از طریق پرسش‌نامه و مصاحبه بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل فرماندهان و مدیران انتظامی استان مازندران می‌باشد که با استفاده از فرمول کوکران و جدول مورگان از نظرات ۴۰۰ نفر از آن‌ها به عنوان نمونه استفاده شده است. روش نمونه‌گیری طبقه‌ای و برای تعیین اعتبار پرسش‌نامه از روش اعتبار محتوا استفاده شده است. درخصوص اعتبار محتوای پرسش‌نامه تحقیق حاضر نیز از چند تن از اساتید و فرماندهان خبره فراجا نظر خواهی شد و پرسش‌نامه مورد تأیید آن‌ها قرار گرفت. برای تعیین پایایی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است.

در این پژوهش به منظور پاسخ‌گویی به سؤال‌ها از رویکرد فازی استفاده شده است. این روش یکی از روش‌های آزمون آماری می‌باشد که از مشاهدات نادقیق و فاصله اطمینان پارامتر فازی استفاده می‌کند (گرز گرزوسکی، ۲۰۱۹). در ادامه گام‌های این روش تشریح خواهد شد:

تبدیل داده‌ها: اظهار نظرهای کلامی پاسخ‌گویان نمونه آماری که بر اساس طیف پنج گزینه‌ای لیکرت جمع‌آوری شده‌اند، به روش‌های مختلفی قابل تبدیل به اعداد فازی مثلثی هستند. در پژوهش حاضر این کار بر اساس جدول راهنمای (جدول ۲) انجام شده است.

توصیفی تحقیق حاکی از پایین بودن امنیت در هر دو بعد جانی و مالی بوده است. ربانی و همکاران (۱۳۹۰) با استفاده از تحلیل رگرسیون چند متغیره به این نتیجه رسیدند که احساس آنومی و سرمایه اجتماعی تأثیرگذارترین عوامل بر احساس امنیت بوده‌اند و همچنین دریافتند که نگرش به پلیس اگرچه به صورت غیر مستقیم تأثیر چندانی بر میزان احساس امنیت شهروندان مناطق ساحلی نداشته، ولی به صورت غیر مستقیم از طریق هم بستگی با احساس آنومی می‌تواند نقشی بسیار مؤثر در ارتقای امنیت شهروندان ایفا نماید.

شایگان (۱۳۹۸)، به بررسی رابطه احساس امنیت اجتماعی و سرمایه اجتماعی در مناطق ساحلی با چهار مؤلفه اصلی (اعتماد اجتماعی، روابط اجتماعی، مشارکت اجتماعی و انسجام اجتماعی) پرداخت. جامعه آماری ۲۵۱ نفر و روش جمع‌آوری از طریق پرسش‌نامه بوده است. نتایج تفسیری تحقیق بیان‌گر این بود که هر چه میزان سرمایه اجتماعی در مناطق ساحلی بیشتر باشد، به همان میزان احساس امنیت نیز بیشتر خواهد بود. شاخص اعتماد اجتماعی نیز بیشترین هم بستگی را با احساس امنیت اجتماعی نشان داده است.

باباخانی (۱۳۹۸)، در پژوهشی کاربردی و با استفاده از پرسش‌نامه، نقش فرهنگی و اجتماعی پلیس را در نظریه مدل جدید اداره امور پلیسی با محوریت جامعه و نقش آن در تعیین و تغییر کارکردهای پلیس و تأثیر بی‌شائبه آن بر احساس امنیت نهاد خانواده‌ها مورد بررسی قرار داده است. اهتمام اصلی او در تحقیق بر آن بوده است که با حفظ مرجعیت و اقتدار پلیس ضرورت وجود نقش اجتماعی آن را در پرتو و معطوف به تقویت و تحکیم رابطه با خانواده تبیین نماید. جامعه آماری او نیز مجموعه خانواده‌های ساکن شمال تهران بوده است. فرضیه اصلی او در تحقیق مورد نظر بین نقش

جدول ۲. تبدیل اظهارهای کلامی طیف لیکرت به اعداد فازی

خیلی زیاد			زیاد			متوسط			کم			خیلی کم		
c	b	a	c	b	a	c	b	a	c	b	a	c	b	a
9	9	7	9	7	5	7	5	3	5	3	1	3	1	1

منظور تبدیل اظهار نظرها کلامی، طیف لیکرت به اعداد فازی مثلثی حداقل میانگین فازی مشاهده شده قابل قبول برای پذیرش ۷۰٪. مقیاس در نظر گرفته شده است. بر این اساس در پژوهش حاضر عدد ۷ به عنوان حداقل معیار پذیرش عوامل مورد بررسی در نظر گرفته شده است.

تعیین درجه عضویت پذیرش عوامل: با توجه به محاسبات دو مورد اخیر درجه عضویت (۱) پذیرش و رد هر یک از عوامل پژوهش از رابطه زیر (فرمول ۳) محاسبه شده است.

$$\tilde{X}_U + Z_\alpha \left(\frac{\tilde{S}}{\sqrt{n}} \right) = 7 \Rightarrow \left[(\tilde{X}_c - (\tilde{X}_c - \tilde{X}_b) a) + Z_\alpha \left(\frac{\tilde{S}}{\sqrt{n}} \right) \right]$$

فرمول ۳. تعیین درجه عضویت پذیرش عوامل

تحلیل درجه عضویت پذیرش عوامل: جدول زیر چگونگی تحلیل در مورد درجه عضویت پذیرش یک عامل را در محیط فازی نشان می‌دهد. درجه عضویت بالاتر نشان می‌دهد که عامل مورد آزمون با اطمینان بیشتر و قوی‌تری مورد تأیید قرار می‌گیرد.

جدول ۳. تحلیل درجه عضویت پذیرش و رد عوامل در محیط فازی

اظهار نظر در مورد پذیرش عوامل	درجه عضویت
پذیرش قطعی عامل بررسی	1,0
امکان و اطمینان خیلی بالا برای پذیرش عامل بررسی	0,9-1
امکان بالا برای پذیرش عامل بررسی	0,7 - 0,9
امکان متوسط برای پذیرش عامل بررسی	0,5 - 0,7
امکان ضعیف برای پذیرش عامل بررسی	0,0 - 0,5
رد عامل مورد بررسی	0,0

محاسبه میانگین و انحراف معیار فازی: میانگین فازی هر کدام از اعداد سه گانه مثلثی مربوط به داده‌های جمع‌آوری شده حاصل از پرسش‌نامه و انحراف معیار فازی با استفاده از روابط زیر (فرمول ۱) محاسبه شده‌اند.

$$\tilde{X} = \left(\frac{\sum_{i=1}^n X_i^a}{n}, \frac{\sum_{i=1}^n X_i^b}{n}, \frac{\sum_{i=1}^n X_i^c}{n} \right)$$

$$\tilde{s} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n \left[\frac{(X_i^a - \bar{X}^a)^2 + (X_i^b - \bar{X}^b)^2 + (X_i^c - \bar{X}^c)^2}{3} \right]}{n-1}}$$

فرمول ۱. محاسبه میانگین و انحراف معیار فازی

$$\left(\tilde{X}_U, \tilde{X}_V \right) = \left[\left(\tilde{X}_a - (\tilde{X}_b - \tilde{X}_a) a \right), \left(\tilde{X}_{ac} - (\tilde{X}_c - \tilde{X}_b) a \right) \right] \quad \alpha \in (0,1)$$

$$\tilde{X}_U + Z_\alpha \left(\frac{\tilde{S}}{\sqrt{n}} \right), Z_{0,95} = 1.64$$

فرمول ۲. تعیین حد پایین و بالایی پذیرش عوامل

تعیین حداقل معیار عددی پذیرش عوامل: با توجه به طیف مورد استفاده در پژوهش حاضر به

۵ یافته‌ها

جاذبه‌های طبیعی و ساحلی، روحیه بالای مهمان-نوازی در بین مردم منطقه، وجود شبکه ارتباطی مناسب بین شهرستان‌ها، وجود شرایط اقلیمی مناسب در بهار و تابستان برای گردشگران، وجود رودخانه‌ها و سواحل در مجاورت شهرها و مواردی دیگر را می‌توان نام برد که با مدیریت انتظامی صحیح، امنیت پایدار در مناطق ساحلی گردشگری را رقم زد و توسعه بخشید. از طرف دیگر عواملی وجود دارد که تأثیرهای منفی بر امنیت و توسعه گردشگری در منطقه می‌گذارد؛ این عوامل شامل نامناسب بودن امکانات و تجهیزات بهداشتی در مناطق توریستی ساحلی، ضعف سرمایه‌گذاری و برنامه-ریزی دولت در بخش گردشگری ساحلی، کمبود نیروی انسانی متخصص و آموزش‌دیده، وجود ساخت و ساز بی‌رویه در بخش ساحلی، نامناسب بودن تأسیسات و تجهیزات تفریحی و ورزشی در بخش ساحلی، عدم امکان جمع‌آوری زباله و مواد زاید از مناطق ساحلی و... می‌باشد.

شناخت عوامل خارجی تهدیدکننده در شهرهای ساحلی از جمله مراحل مورد نیاز برای مدل TOWS می‌باشد. بنابراین بر اساس نظرات کارشناسان، عدم بهره‌برداری مناسب از فرصت‌های گردشگری، عدم تمایل بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری، عدم تمایل سرمایه‌گذاری بخش دولتی، وجود رقبای قوی در همسایگی و تضعیف فرهنگ‌های محلی از مهم‌ترین چالش‌های خارجی بوده که تهدیدی علیه امنیت گردشگران در منطقه می‌باشد. بنابراین با توجه به شناخت نقاط قوت و ضعف (جدول ۴) مناطق ساحلی و فرصت‌ها و تهدیداتی (جدول ۵) که در خارج از این مناطق وجود دارد و تأثیرهای فراوانی بر امنیت گردشگری استان می‌گذارد و با جمع امتیازات آن‌ها می‌توان راهبرد مناسبی را جهت مدیریت انتظامی و امنیت گردشگری در این مناطق ارائه داد (جدول ۶). با توجه به جمع امتیازات حاصل از این تحقیق، راهبرد مناسب "راهبرد تهاجمی" می‌باشد (شکل ۱).

بررسی وضعیت پتانسیل‌های موجود در مناطق ساحلی استان مازندران نشان‌دهنده وجود نقاط قوت و ضعف‌های مختلفی است که این موارد در قالب حوزه‌های طبیعی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و.. مورد توجه قرار می‌گیرد. با توجه به مطالعات اولیه توسط متخصصان و همچنین تهیه و تکمیل پرسش‌نامه توسط کارشناسان انتظامی استان، مهم‌ترین نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید شناسایی شده و در قالب پرسش‌نامه جدید در اختیار متخصصان و خبرگان انتظامی استان قرار گرفت که در نهایت میانگین ضریب‌ها و نمره‌ها برای هر یک از نقاط مزبور استخراج و در قالب جداول زیر فهرست شده است که جمع فرصت‌ها برابر با ۲ و جمع تهدیدها ۰/۵۱ محاسبه گردید. در نهایت مجموع فرصت و تهدید برابر با ۲/۵۱ و مجموع ضعف و قوت هم برابر با ۳/۳۰ برآورد شد که در نهایت بروی جدول چهارخانه قرار گرفت و راهبردهای مورد نیاز شناسایی و استخراج گردید. براساس اطلاعات احصایی، کارشناسان انتظامی استان چندین کارکرد فرهنگی و اجتماعی در شهرهای ساحلی استان را شناسایی نمودند که اهم آن به شرح ذیل می‌باشد:

ایجاد و افزایش انگیزه توسط مسؤلان انتظامی استان، استفاده از نیروی‌های متخصص، بااخلاق و متعهد، تهیه و اجرای برنامه‌هایی به منظور ارتقای توانمندی‌های فرماندهان، معاونین و مدیران انتظامی مناطق ساحلی، افزایش انگیزه‌های مشارکت مردمی و همکاری‌های مسؤلین برون‌سازمانی، افزایش انگیزه بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در این مناطق (مافی، ۱۳۹۷: ۵۹).

برای تدوین راهبردهای مناسب در مورد هر منطقه، شناخت نقاط ضعف و قوت آن ضروری است. بنابراین اتخاذ راهبردها باید متناسب با شرایط و موقعیت جغرافیایی و خواست جوامع محلی باشد. بنابراین با توجه به داده‌های به‌دست-آمده می‌توان بیان داشت که عواملی مثل: وجود

جدول ۴. نقاط قوت و ضعف مناطق ساحلی در مدیریت انتظامی و امنیت گردشگری

ردیف	نقاط قوت	ضریب	رتبه	نمره
۱	وجود جاذبه‌های طبیعی و ساحلی	۰:۰۹	۳	۰:۲۷
۲	بالابودن امنیت عمومی	۰:۱۲	۴	۰:۴۸
۳	روحیه بالای مهمان‌نوازی در بین مردم منطقه	۰:۰۸	۳	۰:۲۴
۴	علاقه‌مندی مدیران محلی به ایجاد فرصت‌های اشتغال از طریق توسعه گردشگری	۰:۰۳	۲	۰:۰۶
۵	وجود شبکه ارتباطی مناسب بین شهرستان‌های ساحلی	۰:۰۹	۲	۰:۱۸
۶	وجود شرایط اقلیمی مناسب در بهار و تابستان برای گردشگران	۰:۱۱	۴	۰:۴۴
۷	بالابودن روحیه مشارکت مردمی و مسئولان	۰:۰۱	۲	۰:۰۲
۸	وجود برخی رودخانه در وسط شهرها و فضای سبز اطراف رودخانه	۰:۰۴	۲	۰:۰۸
۹	برخوردراری از نقاط کوهستانی و روستاهای خوش آب و هوا در نزدیکی مناطق ساحلی	۰:۱۰	۳	۰:۳۰
	جمع	۰:۶۸		۷:۲
ردیف	نقاط ضعف	ضریب	رتبه	نمره
۱	نامناسب بودن امکانات و تجهیزات بهداشتی در مناطق ساحلی	۰:۰۶	۳	۰:۲۷
۲	ضعف سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی دولت در بخش گردشگری ساحلی	۰:۰۴	۴	۰
۳	ضعف در درک مفهوم امنیت پایدار و اطلاع‌رسانی در اکثر نهادها	۰:۰۴	۲	۰:۰۸
۴	کمبود نیروی انسانی متخصص و آموزش‌دیده	۰:۰۴	۲	۰:۱۴
۵	وجود ساخت و سازهای بی‌رویه در بخش ساحلی	۰:۰۵	۳	۰:۱۵
۶	نامناسب بودن تأسیسات و تجهیزات تفریحی و ورزشی در بخش ساحلی	۰:۰۶	۴	۰:۱۲
۷	عدم امکان جمع‌آوری زباله و مواد زاید از مناطق ساحلی	۰:۰۶	۳	۰:۱۲
۸	ضعف تابلوها و علائم راهنمای گردشگران و فقدان دید کامل ساحل	۰:۰۷	۳	۰:۲۱
	جمع	۰:۴۲	-	۱:۲۳
	جمع نقاط قوت و ضعف			۳:۹۳

جدول ۵. فرصت‌ها و تهدیدهای مناطق ساحلی در مدیریت انتظامی و امنیت گردشگری

ردیف	فرصت‌ها	ضریب	رتبه	نمره
۱	تصویب قوانین و مقررات حمایتی و وجود ردیف‌های اعتباری خاص برای تأمین امنیت	۰:۰۹	۳	۰:۲۷
۲	افزایش انگیزه مسئولان دولتی در جهت توسعه توریسم با رویکرد اشتغال‌زایی	۰:۱۰	۲	۰:۲۰
۳	سرمایه‌گذاری افراد غیر بومی در مناطق ساحلی	۰:۱۲	۴	۰:۴۸
۴	استفاده از نیروهای متخصص انتظامی در نواحی گردشگری	۰:۰۶	۱	۰:۰۶
۵	تهیه و اجرای برنامه‌هایی به منظور ارتقای توانمندی‌های فرماندهان، معاونین و مدیران	۰:۰۶	۲	۰:۱۲
۶	نزدیکی به جاده‌ها و محورهای مواصلاتی توریستی	۰:۱۰	۳	۰:۳۰
۷	افزایش انگیزه‌های مشارکت مردمی و همکاری‌های مسئولین برون‌سازمانی سازمانی	۰:۰۶	۴	۰:۲۴
۸	افزایش انگیزه بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در مناطق ساحلی	۰:۰۶	۳	۰:۱۸
۹	وجود شهرها و قطب‌های جمعیتی در نزدیکی مناطق ساحلی	۰:۰۵	۳	۰:۱۵
	جمع	۰:۷۰		۲:۰۰
ردیف	تهدیدها	ضریب	رتبه	نمره

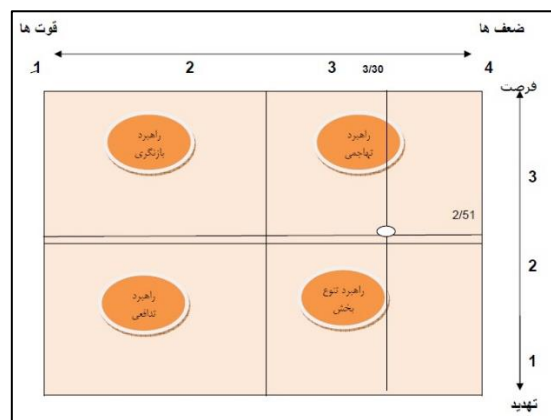

۰,۲۱	۳	۰,۰۷	تضعیف فرهنگ محلی و از بین رفتن پاره‌ای از آداب و رسوم	۱
۰:۰۵	۱	۰:۰۵	عدم بهره‌برداری مناسب از فرصت‌های گردشگری به دلیل عدم وجود ظرفیت	۲
۰:۰۴	۲	۰:۰۲	عدم تمایل سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی بومی	۳
۰۰۲	۱	۰,۰۲	عدم شفافیت ضوابط و مقررات لازم در خصوص حمایت و جلب مشارکت بخش خصوصی در زمینه گردشگری	۴
۰,۰۵	۱	۰,۰۵	وجود رقبای قوی در همسایگی شهرهای ساحلی مرتبط با بخش گردشگری	۶
۰:۰۶	۲	۰:۰۳	عدم صدور مجوز و تسهیلات از سوی دولت برای گسترش توریسم در استان	۷
۰:۰۸	۲	۰,۰۴	آسیب و تهدید جدی به محیط زیست منطقه و بحران‌های زیست محیطی و از بین رفتن جاذبه‌های توریستی در اثر بی‌توجهی به این منابع	۸
۰,۵۱		۰۳۳	جمع	
	۲,۵۱		جمع فرصت‌ها و تهدیدها	

جدول ۶. راهبردهای کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران

<p>فرصت‌ها</p> <ul style="list-style-type: none"> - تصویب قوانین و مقررات حمایتی - افزایش انگیزه مسؤلان دولتی در جهت توسعه توریسم - سرمایه‌گذاری افراد غیر بومی - استفاده از نیروهای متخصص - تهیه و اجرای برنامه‌هایی به منظور ارتقای توانمندی‌ها - نزدیکی به جاده و محورهای مواصلاتی - توریستی - افزایش انگیزه‌های مشارکت مردمی و همکاری‌های مسؤلین برون‌سازمانی - افزایش انگیزه بخش خصوصی به 	<p>قوت‌ها</p> <ul style="list-style-type: none"> - وجود جاذبه‌های طبیعی و ساحلی - بالابودن امنیت عمومی - روحیه بالای مهمان‌نوازی در بین مردم منطقه - علاقه‌مندی مدیران محلی به ایجاد فرصت‌های اشتغال - وجود شبکه ارتباطی مناسب بین شهرستان‌های ساحلی - وجود شرایط اقلیمی مناسب - بالابودن روحیه مشارکت مسؤلان - وجود رودخانه در برخی از شهرها - برخورداری از نقاط کوهستانی و 	<p>عوامل داخلی و خارجی تأثیرگذار بر امنیت گردشگری ساحلی</p>
<p>راهبردهای بازنگری WO</p>	<p>راهبردهای تهاجمی SO</p>	<p>ضعف‌ها</p> <ul style="list-style-type: none"> - نامناسب بودن امکانات و تجهیزات بهداشتی - ضعف سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی دولت - ضعف در درک مفهوم امنیت پایدار - کمبود نیروی انسانی متخصص و آموزش‌دیده - وجود ساخت‌وساز بی‌رویه در بخش ساحلی - نامناسب بودن تأسیسات و تجهیزات - عدم امکان جمع‌آوری زباله - فقدان دید کامل ساحل
<ul style="list-style-type: none"> - نقش دولت در راستای آزادسازی سواحل شهرها - تشویق سرمایه‌گذاران در راستای ایجاد هتل و اقامتگاه‌های ساحلی - حمایت‌های مالی و معافیت‌های مالیاتی برای سرمایه‌گذاران بخش خصوصی - بازاریابی مناسب 	<ul style="list-style-type: none"> - توسعه شبکه حمل‌ونقل - آزادسازی ساحل - به‌سازی و طراحی جاده‌های ساحلی - زیباسازی ساحل - ایجاد و توسعه زیر ساخت‌ها 	

راهبرد تدافعی WT	راهبردهای تنوع بخشی ST	تهدیدها
<ul style="list-style-type: none"> - اصلاح قوانین در راستای توسعه فعالیت‌های گردشگری - تشویق بخش خصوصی برای ایجاد نمایشگاه و جشنواره‌های ساحلی - آگاهی‌دادن به مسئولان در زمینه وجود بازارهای بین‌المللی مانند کشورهای حوزه خلیج فارس 	<ul style="list-style-type: none"> - شناخت عمیق جاذبه‌ها در راستای آگاهی مسئولان برای ایجاد سیاست‌گذاری - حمایت از بخش خصوصی در راستای سرمایه‌گذاری - استفاده از پتانسیل‌هایی مانند روستاهای گردشگری کوهستانی جنگلی و ساحلی - تأکید بر برگزاری جشنواره‌ها 	<ul style="list-style-type: none"> - تضعیف فرهنگ محلی - آسیب و تهدید جدی به محیط زیست منطقه - عدم تمایل سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی بومی - عدم بهره‌برداری مناسب از فرصت‌های گردشگری

شکل ۱. تعیین موقعیت راهبردی کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران

(۶) خلاصه محاسبات انجام‌شده را در مورد عامل رنگ و شکل لباس پلیس در نواحی ساحلی نشان می‌دهد و جداول (۷) تا (۹) نیز درجه عضویت رد یا پذیرش سایر عوامل را نشان می‌دهد.

همان‌طور که مطرح شد در پژوهش حاضر از روش تجزیه و تحلیل فازی جهت تعیین تأثیرگذاری هر یک از کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیسی مؤثر بر مدیریت انتظامی و امنیت گردشگران در نواحی ساحلی استان مازندران استفاده شده است. جدول

جدول ۷. خلاصه محاسبات انجام‌شده در رابطه با عامل رنگ و شکل لباس پلیس در نواحی ساحلی

رنگ و شکل لباس پلیس		عوامل
6.01	X^a	میانگین فازی
7.12	X^b	
8.44	X^c	
1.15		انحراف معیار فازی
α 6.01 - 1.11	حد بالا \bar{X}_{α}	برآورد فاصله‌ای میانگین فازی

α 1.32- 8.44	حد بالا \bar{X}_U
α 1.13- 8.54	حد پایین پذیرش شاخص $\bar{X}_U + Z_\alpha \left(\frac{s}{\sqrt{n}} \right)$
7	حداقل معیار عددی پذیرش شاخص در مقیاس (1-9)
0.797	درجه عضویت پذیرش شاخص = α
پذیرش شاخص با امکان بالا	تحلیل پذیرش شاخص

جدول ۸. درجه عضویت رد یا پذیرش عوامل توانمندی عملیاتی پلیس بر مدیریت انتظامی و امنیت در نواحی ساحلی

کارکرد پلیسی	شاخص	درجه عضویت رد یا پذیرش شاخص‌ها
توانمندی عملیاتی پلیس	رنگ و شکل لباس پلیس در نواحی ساحلی	0.797
	سرعت عمل پلیس در کشف جرم در نواحی ساحلی	1
	استفاده از امکانات و تجهیزات پیشرفته	1
	وجود گشت‌های منظم و کافی پیاده در منطقه ساحلی	1
	وجود گشت‌های منظم و کافی سواره (خودرویی و موتوری) در منطقه ساحلی	1
	در دسترس بودن و حضور به‌موقع پلیس در هنگام نیاز مسافران و بومیان	1
	سالم سازی نواحی ساحلی از مجرمین و برهم زندگان نظم و امنیت عمومی	0.918
	جمع‌آوری معتادان ولگرد و تابلو در نواحی ساحلی	0.811
	ورزیدگی و آمادگی جسمانی نیروهای عملیاتی پلیس	0.774
	جمع‌آوری اراذل و اوباش و مزاحمین نوامیس مردم در نواحی ساحلی	0.965

سواره خودرویی و موتوری در منطقه ساحلی و در دسترس بودن و حضور به‌موقع پلیس در هنگام نیاز مسافران و بومیان نقش بیشتری در مدیریت انتظامی و تأمین امنیت در نواحی ساحلی استان مازندران دارند.

با استناد بر نتایج موجود در جدول (۷) مشخص می‌شود که از میان کارکردهای توانمندی عملیاتی پلیس، ۵ شاخص (سرعت عمل پلیس در کشف جرم در نواحی ساحلی، استفاده از امکانات و تجهیزات پیشرفته، وجود گشت‌های منظم و کافی پیاده در منطقه ساحلی، وجود گشت‌های منظم و کافی

جدول ۹. درجه عضویت رد یا پذیرش عوامل رفتار حرفه‌ای پلیس بر مدیریت انتظامی و امنیت در نواحی ساحلی

کارکرد پلیسی	شاخص	درجه عضویت رد یا پذیرش شاخص‌ها
رفتار حرفه‌ای پلیس	تعهد و صحت عمل پلیس در حین انجام وظایف در نواحی ساحلی	0.915
	قانون‌مداری و عمل به ضوابط توسط پلیس در حین انجام وظایف در نواحی ساحلی	0.723

1	برخورد قاطع پلیس با مجرمین و خلاف‌کاران در نواحی ساحلی	
0.92	برخورداری نیروهای پلیس از تخصص و آموزش‌های حرفه‌ای	
0.962	خوش رفتاری و متانت در رفتار در هنگام برخورد با بومیان و گردشگران	
0.915	عدم پارتی بازی و عدم دریافت رشوه از سوی مأمورین پلیس	
0.813	توجه و رسیدگی به شکایات و انتقادات مردم در نواحی ساحل از طریق تلفن ۱۹۷	
0.755	کنترل سیستم اعمال مجرمین سابقه‌دار شهرهای ساحلی	
0.922	ایثار و ازخودگذشتگی پلیس در انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در نوار ساحلی	
1	انگیزه و علاقه‌مندی پلیس در انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در نوار ساحلی	
1	توجه به نظارت و خواسته‌های بومیان و گردشگران	
1	حساسیت و دقت لازم در انجام مأموریت‌های محوله در نواحی ساحلی	

به نظارت و خواسته‌های بومیان و گردشگران و حساسیت و دقت لازم در انجام مأموریت‌های محوله در نواحی ساحلی نقش بیشتری در مدیریت انتظامی و تأمین امنیت در نواحی ساحلی استان مازندران دارند.

با استناد بر نتایج موجود در جدول (۸) مشخص می‌شود که از میان کارکردهای رفتار حرفه‌ای پلیس، ۴ کارکرد برخورد قاطع پلیس با مجرمین و خلاف‌کاران نواحی ساحلی، انگیزه و علاقه‌مندی پلیس در انجام وظایف و مأموریت‌های محوله در نوار ساحلی، توجه

جدول ۱۰. درجه عضویت رد یا پذیرش عوامل فعالیت‌های اجتماعی پلیس بر مدیریت انتظامی و امنیت در نواحی ساحلی

درجه عضویت رد یا پذیرش شاخص‌ها	شاخص	کارکرد پلیسی
0.96	مصاحبه‌های مطبوعاتی و رسانه‌ای فرماندهان پلیس در خصوص پیشگیری جرائم و خطرات در نواحی ساحلی	فعالیت‌های اجتماعی پلیس
0.803	راه‌اندازی سایت پلیس و ارائه آخرین اخبار اطلاعات انتظامی و اجتماعی مورد نیاز در نواحی ساحلی	
0.662	برگزاری نمایشگاه‌های عمومی و تخصصی برای آگاه‌سازی و تعامل با جامعه از سوی پلیس در مناطق ساحلی	
0.764	ارائه آموزش مورد نیاز به بومیان و گردشگران از سوی پلیس در خصوص پیشگیری اجتماعی رفتارهای پرخطر	
0.595	مشارکت و تعامل با سازمان‌های دولتی و غیر دولتی جهت برقراری نظم و امنیت در نواحی ساحلی	
0.616	برگزاری همایش و نشست‌های علمی پلیس با نخبگان و مراکز دانشگاهی	

0.805	به‌کارگیری اقشار و گروه‌های مردمی برای حفظ نظم و امنیت در نواحی ساحلی مانند: همیار پلیس
0.594	پژوهش و انتشار مطالعات علمی در خصوص امنیت سواحل برای ارتقای آگاهی مردم
0.628	نظر سنجی از مردم در خصوص مدیریت انتظامی و امنیت در سواحل و توجه به آن از سوی پلیس

اقشار و گروه‌های مردمی برای حفظ نظم و امنیت در نواحی ساحلی مانند: همیار پلیس، نقش بیشتری در مدیریت انتظامی و تأمین امنیت در نواحی ساحلی استان مازندران دارند.

در ادامه هر یک از فرضیه‌های تحقیق را با استفاده از آزمون میانگین یک جامعه تجزیه و تحلیل خواهیم نمود. جدول (۱۰) نتایج آزمون‌های انجام‌شده را نشان می‌دهد.

با استناد بر نتایج موجود در جدول (۹) مشخص می‌شود که از میان کارکردهای فعالیت‌های اجتماعی پلیس، ۴ کارکرد مصاحبه‌های مطبوعاتی و رسانه‌ای فرماندهان پلیس در خصوص پیشگیری جرائم و خطرات در نواحی ساحلی، راه‌اندازی سایت پلیس و ارائه آخرین اخبار اطلاعات انتظامی و اجتماعی مورد نیاز در نواحی ساحلی، ارائه آموزش‌های مورد نیاز به بومیان و گردشگران از سوی پلیس در خصوص پیشگیری اجتماعی رفتارهای پرخطر و به‌کارگیری

جدول ۱۱. نتایج آزمون‌های میانگین یک جامعه فرضیه‌های سه‌گانه

آزمون میانگین یک جامعه											
سطح پذیرش فرضیه صفر: t های بیشتر از -1.64					t	df	Sig (2-tailed)	میانگین تفاوت	فاصله اطمینان 95%	تأیید یا عدم تأیید فرضیه صفر	فرضیه‌ها
حد بالا	حد پایین										
0.6	0.48	0.54	0.009	399	17.97		تأیید	توانمندی عملیاتی پلیس			
0.39	0.27	0.33	0.008	399	10.6		تأیید	رفتار حرفه‌ای پلیس			
0.29	0.18	0.24	0.012	399	8.734		تأیید	فعالیت‌های اجتماعی پلیس			

۶ نتیجه‌گیری

رشد و گسترش سریع پروژه‌های ملی و بین‌المللی در زمینه مدیریت انتظامی سواحل سبب شده است، چالش‌های قابل توجهی در برابر مؤسسات و افرادی که درگیر طرح‌های توسعه می‌باشند، قرار گیرد. در زیر برخی از این مشکلات و چالش‌ها بیان گردیده و سعی گردیده با بیان راهکارهای عملی به رفع این مشکلات پرداخته شود.

به‌طورکلی نتایج حاصل از آزمون سه فرضیه فوق (جدول ۱۰) نشان می‌دهد که کارکردهای توانمندی عملیاتی پلیس، کارکردهای رفتار حرفه‌ای پلیس و کارکردهای فعالیت‌های اجتماعی پلیس بر مدیریت انتظامی و تأمین امنیت در نواحی ساحلی استان مازندران مؤثر می‌باشند که در این میان تأثیر کارکردهای توانمندی عملیاتی پلیس بیش از دو کارکرد دیگر می‌باشد.

- آموزش عمومی گردشگران و مسافران از طریق وسایل ارتباط جمعی جهت لزوم رعایت ضوابط و قوانین.
- به منظور حفظ و نگهداری و احیای جذابیت‌های توریستی جلگه‌های شمالی انجام ارزیابی آثار زیست‌محیطی در تمامی طرح‌ها لازم و ضروری است.
- استفاده از برنامه آموزش ساحل (ISC) که یک شبکه گسترش و توسعه دوره‌های آموزشی بین کشوری و اشتراکی است که شامل مراکز آموزشی تحصیلی کشورهای در حال توسعه، کشورهای در حال گذر و کشورهای توسعه‌یافته می‌شود.
- آینده‌پژوهی در مدیریت انتظامی سواحل آینده‌پژوهی، یادگیری اصول و روش‌های مطالعه و تصمیم‌گیری طرح‌ریزی و اقدام در خصوص علوم و فناوری مرتبط با آینده است.
- پیش‌بینی و آینده‌نگری، افراد را مجهز به اطلاعاتی می‌کند که بتوانند در زمان مناسب جایگاه مناسب خود را پیدا کنند. آینده‌پژوهی پاسخ‌گوی نیازهایی است که در این زمینه‌ها رشد پیچیدگی‌ها و تغییرات به وجود می‌آید. تحقیقات آینده‌محور نه تنها شامل طرح‌های تبیین و توسعه می‌شود، بلکه باعث ایجاد بصیرتی خلاق شده و طوفان مغزهای کنجکاو و تفکر منضبط، چارچوب‌های نظری نظریه‌پردازی و گفت‌وگوی گسترده را در پی دارد (مظفری، ۱۳۹۹)
- برقراری امنیت در سواحل با پلیس اجتماع محور
- از آنجایی که امنیت به عنوان حیاتی‌ترین نیاز انسان در زندگی اجتماعی مطرح می‌باشد و عواملی چون تغییر شکل زندگی جمعی، پیچیده تر شدن ساختار و مناسبات انسانی - اجتماعی و افزایش فزاینده انتظارات درحوزه های اجتماعی توجه به سازمان‌های امنیتی و به طور خاص پلیس را

- کمبود نیروی متخصص، منابع انسانی محدود و مراکز آموزشی اندک و عموماً پراکنده، مهم‌ترین دلایل عدم دستیابی به توسعه پیش‌بینی شده در زمینه ایجاد دوره‌های آموزشی جدید و با کیفیت و رفع چالش موجود در مدیریت انتظامی سواحل است.

- گسترده‌ی نیازهای آموزشی و کمبود اطلاعات مورد نیاز در زمینه نیروی کار.

- عدم وجود واکنش در برابر نیازهای عملیاتی و آموزشی جدید.

برای رفع چالش‌های عنوان‌شده می‌توان اقدامات زیر را انجام داد:

- پذیرش مدیریت انتظامی یکپارچه ساحلی (ICM) الزام ایجاد مراکز آموزشی با دامنه وسیع را اجتناب‌ناپذیر ساخته است. درحالی‌که کمبود پرسنل آموزش‌دیده و متخصص در زمینه طیف وسیعی از نظام‌ها و روابط میان بخش‌های مختلف اجرایی ICM در بسیاری از کشورها به چشم می‌خورد. علاوه بر آن اطلاعات دقیقی نیز در مورد آموزش‌های مورد نیاز به منظور توسعه و تحقق اهداف پیش‌بینی شده وجود ندارد (طاهری، ۱۳۹۹: ۱۹). در بسیاری از کشورها، برگزاری آموزش فقط به عهده مؤسسات دانشگاهی یا آموزشی است. اما در این مراکز آموزش به‌ندرت در هم‌سویی مناسب با اولویت‌های مدیریتی و در جهت برآورده ساختن نیازها، طراحی و ارائه می‌شود.
- فناوری‌های جدید آموزشی که برای مثال امکان سازمان‌دهی یک دوره آموزشی از راه دور را با استفاده از ارتباطات ماهواره‌ای با تدریس به کمک رایانه فراهم می‌کنند، باید جایگزین دوره‌های کلاس سنتی با برنامه زمان‌بندی شده گردد و در عین حال امکان آموزش در شرایط واقعی کاری را تسهیل نماید.

- * آزادسازی ساحل و مدیریت و نظارت صحیح آن
- * به‌سازی و طراحی جاده‌های ساحلی
- * زیباسازی ساحل با اقدامات فرهنگی و اجتماعی
- * ایجاد و توسعه زیر ساخت‌ها

- شهرهای ساحلی استان با توجه به اینکه در نزدیکی مرکز جمعیتی کشور واقع شده و از طرفی دیگر دارای جاذبه‌های اکوتوریستی بوده، با اقدامات فرهنگی و اجتماعی مؤثر و مدیریت انتظامی و تأمین امنیت این مناطق در آینده می‌تواند به‌عنوان یکی از قطب‌های مهم گردشگری ساحلی در دنیا مطرح و به‌شمار آید.

- توسعه همگرایی فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و حتی نظامی کشورهای حوزه مناطق ساحلی یکی از اهداف مهم سیاست خارجی است. کشورهای منطقه‌ای حاشیه دریای خزر در صورت عدم مدیریت انتظامی و همچنین عدم مدیریت منازعات حقوقی و منطقه‌ای زمینه را برای نفوذ قدرت‌های فرامنطقه‌ای فراهم خواهند کرد که خود زمینه تشدید بحران‌ها را به همراه خواهد داشت که در مرحله بعد، امنیت سواحل دریای خزر که شامل سه استان مازندران، گیلان و گلستان می‌باشد را تحت تأثیر قرار خواهد داد و به دنبال آن تمام کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مناطق ساحلی تحت تأثیر قرار خواهد گرفت و در این میان امنیت گردشگری با توجه به مسایل خاص خود شاید بیشترین آسیب را پذیرا باشد، چرا که امنیت با تمام ساختارهای انسانی و طبیعی ارتباط تنگاتنگ دارد. در نهایت می‌توان امیدوار بود بعد از رفع چالش‌های مزبور، زمینه برای برنامه‌ریزی بلندمدت در مناطق ساحلی گردشگری انجام پذیرد که در این خصوص کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس برای استان مازندران و حتی دیگر استان‌های ساحلی کشور با توجه به فرهنگ و تاریخ کهن و حفظ ارزش‌های اسلامی اهمیت دوچندان خواهد یافت.

ضروری‌تر ساخته است. استفاده از پلیس اجتماع محور به عنوان شکل تکامل یافته‌ای از سازمان پلیس در جوامع امروزی مورد توجه می‌باشد که به معنی، سهم ساختن کنشگران اجتماعی در فرآیند ایجاد امنیت است. بنابراین، پلیس اجتماع محور با مشارکت دادن شهروندان، تعریف تازه‌ای از امنیت به دست می‌دهد (عبد الرحمانی، ۱۳۹۳: ۸۳).

- با توجه به تأثیر شگرف کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مناطق ساحلی و روند رو به رشد ورود گردشگران به این مناطق باید با نگاهی عالمانه و با بلندنظری و با به‌کارگیری مدیریتی جامع و یکپارچه در جهت تأمین امنیت گردشگران و جلب رضایت آن‌ها گام برداشت تا با بهره‌مندی از مزایا و منافع بی‌شمار آن باعث تکاپوی توسعه صنعت گردشگری در این مناطق گردید.

- وجود پتانسیل‌ها و توانایی‌های بالای مناطق زیبای ساحلی و قابلیت بالای آن در پذیرش گردشگر لزوم توجه به این امر و اعمال سیاست‌های مدیرانه را الزامی می‌نماید. مطمئناً برنامه‌ریزی‌های صحیح و اصولی برای استفاده مطلوب از این توانایی‌های بالقوه باعث احساس امنیت بیشتر گردشگران و رونق اقتصادی منطقه را موجب خواهد شد.

- شهرهای ساحلی امروزه در مقایسه با دیگر شهرها، توسعه‌یافته‌تر و بررسی‌ها بیان‌گر آن است که هسته اولیه بسیاری از شهرهای بزرگ دنیا در ساحل شکل گرفته است. هدف اصلی این پژوهش تأثیر کارکردهای فرهنگی و اجتماعی پلیس در مدیریت انتظامی مناطق ساحلی و امنیت گردشگران است. در این راستا به استناد نظرات کارشناسان و خبرگان انتظامی در قالب مدل TOWS راهبرد مورد نظر برای مدیریت انتظامی و ارتقای امنیت گردشگران در شهرهای ساحلی استان تهاجمی می‌باشد که بر اساس ترکیب، نقاط ضعف و قوت به‌دست‌آمده و در این پژوهش شامل موارد زیر می‌باشد:

* توسعه شبکه حمل و نقل

می‌باشد. لذا پیشنهاد می‌گردد که پلیس در دو زمینه به برقراری مشارکتهای پیشگیری از جرم که در نهایت منجر به افزایش احساس امنیت در نواحی ساحلی می‌گردد کمک کند. اول) ارائه دسترسی به آمار جرم در نواحی ساحلی و دوم) اطلاع‌رسانی در مورد برنامه‌های موفق پیشگیری از جرم در مناطق ساحلی توسط ادارات پلیس.

- طراحی و تدوین برنامه‌های درازمدت و جامع در مورد امور گردشگری که تمام جوانب فرهنگی، اجتماعی، امنیتی و... در آن لحاظ شده باشد؛

- تهیه و اجرای برنامه‌های آموزشی برای ساکنین مناطق ساحلی با همکاری و هماهنگی نهادهای انتظامی، فرهنگی و امنیتی؛

- ایجاد مدیریت انتظامی یکپارچه در راستای اداره شهرستان‌های ساحلی و داشتن وحدت رویه به منظور تأمین امنیت گردشگران در این مناطق؛

- رفع نقاط ضعف احصایی و بهره‌گیری از فرصت‌های شناسایی‌شده در جهت مدیریت انتظامی و ارتقای امنیت گردشگران ساحلی در استان را می‌توان به‌عنوان دیگر پیشنهادهای کاربردی این پژوهش برشمرد.

حامی مالی

بنا به اظهار نویسنده مسؤول، این مقاله حامی مالی نداشته است.

تضاد منافع

نویسنده اعلام می‌دارند که هیچ تضاد منافی در رابطه با نویسندگی و یا انتشار این مقاله ندارند.

تقدیر و تشکر

نویسنده، از همه افراد، به دلیل مشاوره و راهنمایی علمی و مشارکتشان در این مقاله تشکر و قدردانی می‌نماید.

با در نظر گرفتن این نتایج پیشنهادهایی را برای مدیریت صحیح انتظامی و افزایش احساس امنیت در این نواحی می‌توان مطرح نمود که عبارت‌اند از:

- با توجه به اینکه سرعت عمل پلیس تأثیر بسزایی در کاهش ارتکاب جرم و افزایش احساس امنیت در نواحی ساحلی خواهد داشت، سامان‌دهی و تفکیک گشت‌زنی‌ها پیشنهاد می‌شود؛ زیرا تفکیک گشت‌زنی‌ها سبب افزایش دو برابری توان عملیاتی پلیس می‌گردد.

- با توجه به اهمیت بالای شاخص استفاده از امکانات و تجهیزات مدرن پیشنهاد می‌گردد؛ مأمورین ساحلی به پیشرفته‌ترین تجهیزات الکترونیکی مجهز شوند؛ زیرا این امر هم موجب افزایش راندمان کار و بهره‌وری آنان خواهد شد و هم موجبات تأمین امنیت در نواحی ساحلی را فراهم می‌آورد.

- پلیس می‌تواند به‌عنوان بخشی از یک رویکرد جمعی به امنیت در نواحی ساحلی حضور مشهود و به‌موقع داشته باشد. اغلب اوقات هدف از برنامه‌های حضور مشهود و گشت‌زنی در نواحی ساحلی، بازدارندگی از جرم از طریق حضور قوی پلیس در صحنه، برقراری نظارت و ایجاد اطمینان عمومی در مورد امکان دسترسی سریع به پلیس است. - همان طور که عنوان شد گشت‌زنی‌های پیاده و سواره از شاخص‌های تأثیرگذار بر مدیریت انتظامی و احساس امنیت در نواحی ساحلی می‌باشند. مستندات موجود نیز وجود رابطه مثبت بین گشت‌های پیاده و سواره را در کاهش ترس از جرم و افزایش احساس امنیت اثبات کرده است (کاپوبیاکو، ۲۰۰۶).

- یکی از راهبردهای مدیریت انتظامی و افزایش احساس امنیت در سواحل، توجه به نظارت و خواسته‌های بومیان و گردشگران است که بر مبنای ایجاد همکاری و مشارکت بین پلیس و مردم

منابع

- سینایی، وحید (۱۳۹۷)، توسعه پایدار و گردشگری، نشریه بازاریابی، شماره چهارم.
- شایگان، فریبا (۱۳۹۸)، نقش سرمایه اجتماعی پلیس در جلب همکاری مردم در جهت برقراری نظم و امنیت، فصل‌نامه امنیت و نظم، سال ۲، شماره ۱: ۷۸-۵۹.
- صالحی امیری، سیدرضا، افشاری نادری، افسر (۱۳۹۹)، مبانی نظری و راهبردی مدیریت ارتقاء امنیت اجتماعی و فرهنگی در تهران، فصل‌نامه راهبرد سال ۲۰ شماره ۵۹: ۴۹-۷۶.
- ضرغام، حمید (۱۳۹۵)، مدل برنامه‌ریزی استراتژیک گردشگری پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تهران دانشکده مدیریت.
- طاهری، افشین (۱۳۹۹)، ظرفیت‌سازی در زمینه مدیریت یکپارچه سواحل و دریا مطالعات و تحقیقات شماره ۸۶ و ۸۵.
- عبدالرحمانی، رضا (۱۴۰۰)، پلیس اجتماع محور و امنیت محله‌ای، فصل‌نامه دانش انتظامی، سال بیست و ششم شماره ۴.
- کارگر، بهمن (۱۳۹۶)، توسعه شهرنشینی و صنعت گردشگری در ایران، انتشارات سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح.
- کریمایی، اعظم (۱۳۹۹)، نقش ناجا در تأمین امنیت اجتماعی، فصل‌نامه دانش انتظامی، سال ۱۲، شماره ۲: ۵۰.
- مافی، عزت‌الله (۱۳۹۷)، کاربرد مدل MS-SWOT در تحلیل مدیریت گردشگری، مطالعه موردی کلان شهر مشهد، جغرافیا و توسعه شماره تابستان ۱۳۹۰.
- ابوالحسنی نژاد، بیژن (۱۳۹۵)، قابلیت و محدودیت‌های اقلیمی صنعت گردشگری در شهرهای رامسر و تنکابن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
- آشفته، امیر (۱۳۹۵)، برنامه‌ریزی فرهنگی و توسعه اقتصادی انتشارات کانون پیشرفت و توسعه.
- باباخانی، فرهاد (۱۳۹۸)، بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت با تأکید بر نقش پلیس، فصل‌نامه مطالعات امنیت اجتماعی ۱۹۹-۱۸۳ شماره ۲۱: ۲۵-۱۰.
- بیات، بهرام (۱۳۹۸)، بررسی عوامل مؤثر بر احساس امنیت شهروندان تهرانی با تأکید بر رسانه‌های جمعی، عملکرد پلیس و بروز جرایم، فصل‌نامه انتظام اجتماعی، سال اول شماره اول: ۵۵-۳۱.
- پورموزن، علی محمد (۱۳۹۹)، بررسی رابطه نقش اجتماعی پلیس و احساس امنیت خانواده‌ها (مطالعه موردی شمال تهران) فصل‌نامه نظم و امنیت انتظامی شماره ۳ سال ۲: ۱۰۱-۱۲۶.
- ربانی، رسول، شاهپوندی، احمد، دهقان نیا، محمدمنصور، و ناظر حضرت، جعفر. (۱۳۹۰). نقش پلیس در تأمین امنیت و جذب گردشگری (نمونه موردی شهر اصفهان). مطالعات امنیت اجتماعی، ۲(۲۶)، ۳۹-۶۰.
- ساروخانی، باقر (۱۴۰۱)، بررسی رابطه بین سرمایه اجتماعی مؤلفه‌های آن و احساس امنیت اجتماعی در بین جوانان شهر ساری فصل‌نامه جامعه‌شناسی مطالعات جوانان سال ۲ شماره ۲: ۸۱-۹۴.

- نبوی، سید عبدالحسین (۱۳۹۹)، بررسی کارکردهای اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی سال ۲۱ شماره ۴: ۷۳-۹۶.

- Capobianco, L., (۲۰۱۶)., public - Private :Community Action towards Safety A Focus on Housing in „Disadvantaged Neighborhoods International Center for the Prevention of crime., Obtained from
www.crime-prevention-intl.org

Conca, F. J. et al., (۲۰۱۹)., Development of a measure to assess quality „management in ertified firms European journal of operational .research., ۱۵۶., pp. ۶۸۳-۶۹۷

Grzegorzewski.P., (۲۰۲۰).,Testing statistical „hypotheses with vague data „Fuzzy Sets and Systems., ۱۱۲(۳) .۵۰۱-۵۱۰

Nunnally, J. C., (۲۰۱۹)., Psychometric ,theory, Second ed., McGraw-Hill .New York

- مراد نژاد آنا بردی، رحیم (۱۳۹۷)، بررسی کارکردها و توانمندی‌های شهرهای ساحلی شمال ایران، مجله فضای جغرافیایی.

- مظفری، علی، (۱۳۹۹)، مدیریت جامع مناطق ساحلی، پلیس و آینده‌نگری، فصلنامه دانش انتظامی، سال هفتم، شماره دوم.

Van de ven, A., Ferry, D., (۲۰۱۸)., Measuring and assessing organizations., John .Wiley, New York

Hall, Michael,2019, Trends in ocean and coastal tourism: the end of the last frontier,Journal of Ocean & Coastal Man- agement 44 (2018) 601-618

Gonza lez, P. and Moral, P. (2015) Analysis of tourism trends in Spain.

Annals of Tourism Research 23 (4), 739 754.

UNEP,2017, Sustainable Coastal Tourism, *Sustainable Coastal Tourism / An integrated planning and management ap- proach*

World Tourism Organization;2020, Tour- ism Highlights 2021 editions

GUNAY KOCASOY,2018, The Relationship Between Coastal Tourism, Sea

Pollution and Public Health: A Case Study from Turkey, Faculty of Engineer- ing, Bogazifi University, 80815 Be- bek, Istanbul, Turkey.